

Úvodník

Mám rád dobré konce. Zřejmě nejsem sám, protože na dobrých koncích – happy endech – je založena část filmového průmyslu, i když v podání některých filmových režisérů jsou tak přeslazené, že se stávají naprosto nereálnými. Nejsem filmový fanoušek, ale několik filmů mě natolik zaujalo, že jsem je viděl několikrát. Jeden z nich je *Zázrak*, film, který přibližuje skutečný příběh amerického hokejového týmu na Zimních olympijských hrách v roce 1980 v Lake Placid.

Trenér Herbie Brooks sestavoval tým pro nejdůležitější turnaj roku a k překvapení jeho spolupracovníků v něm chyběli někteří nejlepší hráči. Trenér své rozhodnutí zdůvodnil poznámkou: „Nehledám nejlepší hráče. Hledám ty správné.“ Jeho prioritou byl úspěch týmu, nikoliv sláva jednoho nebo dvou jednotlivců. Když hokejoví experti viděli soupisku hráčů, kteří měli reprezentovat USA na nejvýznamnější události, okamžitě odsoudili tento tým do role předem poražených. Nikdo by na ně nevsadil ani dolar. Ale stal se opravdový zázrak – podceňovaní a předem odepsaní hráči prošli celým turnajem vítězně a stali se naprosto nečekanými olympijskými vítězi. Neměli mezi sebou žádnou sportovní hvězdu, ale byli týmem, který nesobecky pracoval na úspěchu celku.

V Rádiu 7 jsem pracoval deset let jako moderátor a velmi rád na tuto zkušenost vzpomínám. Právě fakt, že jsem byl součástí týmu, jsem vnímal jako nejpodstatnější součást této služby. Nebyla tam žádná velká moderátorská hvězda ani nikdo jiný, který by vysoce převyšoval ostatní. Byl to harmonicky pracující kolektiv, který měl jasný cíl – vítězství evangelia v životech lidí, kteří poslouchají jejich rádio.

Boží povolání do služby zdůrazňuje něco podobného. V Jeho plánu je, aby každý křesťan dělal to, co má. Ovoce služby je ale výsledkem týmu, společné práce. Apoštol Pavel zdůrazňuje, že duchovní dary jsou velmi rozmanité a dodává: *Každý ovšem dostává projev Ducha ke společnému užitku* (1 Kor 12,7). Ve službě Bohu nejde o to, abychom byli nejlepší, nejtalentovanější nebo nejodbarovanější, ale o to, abychom byli na správném místě. Bible pro to používá několik dobrých ilustrací. Snad nejnázornější je příklad lidského těla, který je každému z nás blízký a pochopitelný. Abychom byli schopní života, musí všechny naše orgány spolupracovat. Některé vnímáme a uvědomujeme si jejich existenci, o jiných někdy ani netušíme, že je máme. Pokud však neplní svou funkci tak, jak by měly, najednou jejich potřebnost vnímáme. To je obraz církve, Kristova těla. Podobně je to v rádiu. Moderátora posluchač slyší, ale neuvědomuje si, co všechno je za tím. Někdo připravil playlist, jiný předtočil příspěvek, další zajišťuje funkci technického vybavení atd. Všichni vzájemně spolupracují, aby koncovým výsledkem byl kvalitní a obsahově hodnotný poslech.

Od letošního roku vysílá Rádio 7 na platformě DAB. Neslo to s sebou obrovskou porci příprav, financí a úsilí všech pracovníků rádia. Jedním ze základních kamenů tohoto úsilí byly modlitby všech, kterým na tomto způsobu nesení dobré zprávy o záchraně v Pánu Ježíši záleží. Díky Boží milosti je rádio živé a zasahuje svým vysíláním mnohem širší okruh posluchačů než v minulosti. Tak poslouchejme, podporujme a budme Bohu vděční.

Jirka Krejčí

Novinky v programu Rádia 7

Říká se, že život je změna a v tom rozhlasovém životě to tedy platí zcela určitě. A vlastně logicky – programy negenerují žádné stroje, ale lidé, kteří tomu aspoň v našem kontextu často věnují svůj volný čas a někdy i vlastní prostředky. Vlivem mnoha okolností se tak proměňují nejen osobní plány a představy, ale také obsazení a náplň jednotlivých pořadů. A tak tady je malý přehled toho, co jste ve vysílání už možná zaznamenali anebo co ještě uslyšíte.

První velká změna nastala v relaci **Štafeta**. Od září je jejím pravidelným hostem **Eliška Krmelová**, výkonná ředitelka organizace Hope4Kids a také autorka a lektorka programů Etických dílen. V rozhovorech s Kateřinou Hodecovou odkrývají principy a důležité zásady v životě rodiny a v mezilidských vztazích obecně. Řeč je o vztazích, sdílení víry, řešení problémů a mnohém dalším. Konkrétně tu najdete témata jako šikana, mezigenerační vztahy, rodičovské představy o dětech, dobré rázání, strach apod. *Vysíláme ve čtvrtek*

v 11:15 s reprízou v pátek v 18:30. Pořad má také svůj samostatný podcast.

Na konci srpna měla také končit relace **HLÁSKA**, kterou během celého minulého školního roku připravovali **Tomáš Kratochvíl** a **Markéta Bártová**. Spolupráce byla jasně definovaná na rok. Spojili jsme v rámci ní síly s Odborem mládeže BJB, který chtěl přípravou těchto pořadů/podcastů podpořit mladé lidi v evangelizaci. Už nějakou dobu jsme si pohrávali s myšlenkou v relaci dále pokračovat, protože se během roku ukazovalo, jak důležité a praktické téma to je. A také kolik různých strachů a obav z evangelizace máme. Chyběl ale člověk, který by byl schopen pořad převzít. Ale pak se na nás Pán Bůh usmál a do redakce přibyl nový kolega **Kuba Lofítek**, kterého vám představujeme na jiném místě Antény. Kuba se velice rychle a dobře zorientoval ve všech redakčních souvislostech a na konci prázdnin začal připravovat i nové díly **hlÁsky**. Mimochodem, pokud máte pocit, že v názvu tohoto pořadu děláme chyby a pokaždé to píšeme

▼ Z natáčení **Štafety** – ve studiu se sešly (zleva) **Kateřina Hodecová**, **Eliška Krmelová** a **Petra Dadáková**.

jinak, není to tak ☺. Tomáš s Markétou chtěli zdůraznit velkým H i L Hlásání evangelia a Lásku, bez které to prostě nejde. Ale počítač i někteří lidé nás pořád upozorňovali na chybu a tak nová úprava už snad nikoho nenechá na pochybách, že se jedná o záměr... *hLásku vysíláme ve středu v 11:15 a opakujeme ve čtvrtek v 18:30. I tento pořad má svůj podcast.*

Zcela nově můžete od září slyšet **Glosu Petra Rause**. Nabízí reflexi současných událostí ve světle Bible, protože právě tato schopnost nám někdy chybí. Umíme vyprávět o dávných časech, ale to, co se z Bible máme učit pro dnešek, občas mjíjme. Autor se zatím dotkl například ceny energií, politiky, zaznělo zamýšlení o volbách nebo úvaha o dospělosti a proč se jí tolik lidí vyhýbá. Ostatně ukázkou pořadu najdete i na stránkách této Antény. *V premiéře Glosu uvádíme v úterý v 10:45 a re-prízu v pátek 16:00. A opět najdete odvysílané záznamy také na podcastu.*

Ale připravujeme pořady také v delším horizontu. Snad neprozradím moc – v debatě je obnovení relace **Dušeboř**; její starší díly najdete na stejnojmenném podcastu. K tématu duševních nemocí a jejich destigmatizace se tak snad v příštím roce vrátíme díky manželům **Katce a Martinovi Okáčovým**. A také vedeme debatu s **Alenkou Dobrovolnou**, pozoruhodnou statečnou ženou, která už 20 let propaguje gospel a jeho zpívání. Před lety připravovala pravidelně pořad **Gospeltrain** a zatím to vypadá, že od ledna ho budete v programu Rádia 7 slyšet opět.

Máme radost, že i v dalším kalendářním roce bude pokračovat relace **Klika Petra Húště**. S novým obsahem začne od ledna také relace **Průsečky**, kterou připravují **Petr Matoušek** a **Marián Možuča** a po delší odmlce chystáme i nové natáčení pořadu **Ke kořenům a Překročit hranice** s **Lukášem Targoszem**. Obsah relace **Nejen chlebem**, kterou v roce 2022 připravoval **Dan Drápal**, převezme v dalším roce farář ČCE a senior pražského seniorátu **Roman**

▲ Petr Hůst' při natáčení **Kliky**.

Mazur. Mimochodem, úvahy Dana Drápala vyjdou také knižně ve vydavatelství KMS někdy v listopadu. Možná tip na dobrý vánoční dárek? ☺

A propos Vánoce – to je u nás vždy speciální vysílací čas. S přípravami začínáme vždy už v září, abychom všechno stíhali a nenahrnulo se nám toho příliš do adventu. Letos jsme vybrali téma **Quo vadis?** a chceme v něm reflektovat mnohé otázky a rozhodování, které v životě řešíme. Včetně těch duchovních o následování Krista a životě s Ním. Těšit se můžete na řadu rozhovorů se zajímavými a zkušenými lidmi, na nové hudební pořady, na pohádky, které v našem kulturním kontextu k Vánocům určitě patří. Svě místo bude mít také čas, kdy prostě jen chceme být s vámi, poslouchat muziku i Boží slovo a vědomě prožívat, že Spasitel přišel na svět kvůli každému z nás.

Připravovat pořady je každodenní zápas – o hloubku, otevřenost, ale také o věrohodnost. A tak jsou pro nás velmi důležité vaše ohlasy a připomínky. Ne kvůli pochvalě, i když ta samozřejmě potěší, ale proto, že díky vašim postřehům se může podařit něco vyladit a zlepšit. A tak prosím, pište! Děláte tím Rádiu 7 velkou službu.

Kateřina Hodecová

Z moderátorského deníku

Zápisky z moderátorského deníku jsou pro ty, kteří přebírají směnu, velmi důležité. Píšeme si v nich vzkazy o průběhu vysílání, reakcích posluchačů nebo i vlastní postřehy. A někdy je to docela zajímavé čtení... ☺ Chcete-li, nahlédněte:

- Za oknem je sluníčko a tady pohodička. Renča (28. 9.)
- Pomalejší ráno aneb reklama na ticho... Měl bych přestat dělat hlouposti jako běžet do schodů nebo dřepovat ve studiu těsně před moderátorským vstupem. Kuba (23. 9.)
- Poslední směna. Uf. Divný! Jsem tu přesně 4 roky a 2 dny. Bude se mi stýskat! Bohdanka (19. 9.)
- Bylo to klidné a hezké. Mikrofon je kámoš. Jsem vděčná, že můžu. Lucie (16. 9.)
- Několikrát se nespustila píseň při vyjetí šavlí. Jinak OK. Luděk (7. 9.)
- Jsou věci, které nezevední. Třeba 1. září za mikrofonem. Lucie (1. 9.)
- Je hodina, která zmizí jak chipsy mezi pubertáky, a je hodina, která ne a ne se odlepit z ciferníku... Broňa (26. 8.)
- Už to docela chytám do ruky. Bohu sláva. Kuba (12. 8.)
- Nějak jsem se ztratil v časoprostoru. To, že mám vysílat, jsem si uvědomil ráno, když mi nebylo úplně hej. Možná změna tlaku a únava, ale po modlitbě to odeznělo. Díky Bohu. Pak už to plynulo dobře. Pavel (11. 8.)
- Ze čtyř hodin vysílání tvořily pořady součtem 22 minut. Co říkáte do mikrofonu, abyste nežvanili? Broňa (21. 7.)
- Selhala jsem hned v prvním vstupu u představení sebe sama. Lucie (18. 7.)
- Chybné číslo u ranního telefonátu, ale detektivní pátrání a probuzení dalších dvou lidí korunováno úspěchem – telefonát proběhl. Broňa (14. 7.)
- Krom hlasu, který vypověděl službu, tak to příjemně plynulo. Tichý čas na základě snu. ☺ Pavel (13. 7.)
- Takovej maraton trochu, ale dobrý. Bohdanka (12. 7.)
- Na závěr směny mi tam vklouzla vánoční písnička, naštěstí ne v rolničkové úpravě. Broňa (4. 7.)
- Tak dnes bez problémů, díky Bohu. Verš odehrán a nic dalšího se tu nestalo. Lucie (23. 6.)
- Nefungoval telefon na ranní rozhovor – úplně hluch. Host mě slyšel, já jeho ne. Lucie (21. 6.)
- Nečekán, pozván, zachraňuji Bohdanku. Bouře vzduch ochladila, naštěstí nic nezničila a ve vysílání nezlobila. Co však zlobit začalo, byl hlavní monitor, který jako v divadle třikrát zablikal a pak odešel. Asi do křemíkového nebe. Dan ví a doporučil vyměnit. Což se stalo během Písniček na přání. Tolik z adrenalinového odpoledne. Pavel (20. 6.)
- Pár zbytečných chyb mých, jinak ok. Až na „za pár hodin bude 16 minut...“ Broňa (14. 6.)
- Vše OK. Kateřina (13. 6.)
- Vše OK. Pavel (9. 6.)
- Vše OK. Lenka (8. 6.)
- Posledních deset minut jsem si pomyslela, co se teď může stát?!... no a chtělo se mi kýchat! Neříkej hop, dokud se nerozjede záznam! Broňa (7. 6.)

- Byl tu Kuba a koukal mi pod ruce a trochu mu šla hlava kolem. Lucie (26. 5.)
- Byl tu Kuba, četl Kalendárium a byl skvělejší! Lucie (24. 5.)
- Prší. V písničkách na přání poprvé přání z WhatsAppu! Bylo tu příjemně. Vše plynulo. Pavel (17. 5.)
- Horko veliké, pusa pomalá... léto je tu. Lucie (12. 5.)
- Při větrání mi sem vlétla vosa, podařilo se mi ji vypudit asi tři vteřiny před koncem pořadu. Lucie (10. 5.)
- Vše OK. Fakt dobrý magazín s reportáží od Kristy Kalibánové. Lída (28. 4.)
- Pořád jsem si „šetřila“ verš, až jsem ho neodvysílala. Mea culpa. Kateřina (25. 4.)
- Ježíš VSTAL. HALELUJA. Lucie (18. 4.)
- Rozhovory skvělé. Jen ten ranní byl technicky nekvalitní. Kateřina (11. 4.)
- Devátou hodinu jsem ohlásil o minutu dříve, jinak OK. Luděk (30. 3.)
- Nějak mě přemáhá bázeň vysílat v takové době. Pavel (18. 3.)
- Dnes se zoufale přeříkávám. Ještě chvíli a bude z toho rap. Broňa (15. 3.)
- Informujeme o možnostech podpory na Ukrajinu. Kateřina (28. 2.)
- Na Ukrajině začala válka. Milan Michalko v ranním telefonátu četl zprávu od přátel z východu země o výbuších a prosbu o modlitby. Modleme se. Telefonáty po deváté hodině. Aspoň tohle můžeme... Lucie (24. 2.)
- ZMIZELA ODTUD BIBLE! KDO JSI JI ODNESL, ZASE JI VRAŤ! Jinak vše ok. Kateřina (21. 2.)
- Některé reakce PC jsou pomalejší. Co-koli jsem otevřel, trvalo to pár vteřin. Pavel (11. 2.)
- Jsou směny, které jsou za odměnu. Lucie (8. 2.)
- Nový den, nový měsíc, nově ofiko na DAB!! Lída (1. 2.)
- Pohodička. Bohdanka (21. 1.)
- Prima, Bohu díky! Lída (20. 1.)
- Dnes jsem pookřála. Renča (14. 1.)
- Program škytnul a pak se prostě sekl, byl zamrzlý a zcela bez reakce. Lucie (5. 1.)
- A je to tu zas 😊. Všechno běží jako na drátkách. Lucie (3. 1.)

▼ *Zcela nová a ještě v záběhu – Karolína Vološínová při jedné ze svých prvních moderátorských směn.*

Představujeme

To nejdůležitější v každé práci a službě nejsou peníze nebo možnosti, ale lidé. Konkrétní osobnosti, které svým obdarováním a nadšením posunou celou věc kupředu. Už dlouho jsme se modlili za nové kolegy, protože jako i mnohde jinde je taky v rádiu víc práce než lidí... A když píšou, že jsme se modlili dlouho, tak to znamená opravdu dlouho.

Jsem moc ráda, že vám teď můžeme představit nové kolegy i externí spolupracovníky, kteří se ke službě Rádía 7 připojili. Jsme vděční

za jejich obdarování, kterými pomáhají celou práci pozvednout. A taky za mladé názory a postřehy. Je to velmi osvěžující.

Zároveň jsme se na konci září rozloučili s Bohdankou Medřickou, která s manželem (a naším kolegou) Ondrou odjela na rok do zahraničí. Bohdanka nám všem přirostla k srdci, a tak nás její odchod mrzí, i když chápeme, že poznat svět je taky důležité. Tak máváme na Nový Zéland...

▲ *Být to obraz od starého umělce, mohlo by to být něco jako učedníci se svým mistrem. Takhle jsme se loučili s Bohdankou Medřickou, i jejím mužem Ondrou.*

Představujeme nové kolegy

Karolína Vološinová

Karolínko, jaká byla Tvoje cesta k osobní víře?

Pocházím z nevěřící rodiny, resp. z rodiny, kde se věřilo, že nad námi „něco“ je, nějaká vyšší moc, a tak mě odmalinka vedli k respektu k ostatním náboženstvím.

V roce 2012 mě spolužačka pozvala na E-camp. Chtěla jsem tam jet, chtěla jsem strávit prázdniny smysluplně a ne jenom gaučingem nebo poflakováním. Zajímalo mě, o co v křesťanství kráčí, ale nemohla jsem to pochopit. Kladla jsem si otázky: „Jak jako ten Ježíš zemřel za mě, proč? Navíc to věděl, že

bude trpět, když byl Syn Boží, tak co tam lezi na ten kříž?”

Pak jsem se ještě párkrát kempů účastnila, ale nic se nestalo. Navíc mě čekala maturita. Hlavou se mi honily myšlenky o tom, jestli jdu životem správně. Vlastně kam směřuji, co bude po maturitě, v budoucnu?

Ale na mém přístupu se nic nezměnilo. Až nastalo první zkuškové období na vysoké škole a přede mnou velmi těžká zkouška. Učila jsem se společně se spolužačkou, ale kromě učení jsme si hodně povídaly. A brzy z řeči vyplynulo, že je křesťanka. To mě přivedlo k hlubším otázkám. „Hele, zkus to s Ježíšem a uvidíš, neboj se,“ řekla kamarádka, což mě nakoplo. Poprvé jsem se modlila upřímně, vyznala jsem Bohu svoje hříchy, všechno, co mě tížilo. Všecko jsem to ze sebe vydolovala a řekla: „Jestli JSI, prosím tě, dej se mi poznat. Chci tě znát. AMEN.“ V tom okamžiku jsem pocítila hřejivý příjemný pocit v dlaních, na srdci, začaly jsme se z ničeho nic smát. Takový opilý pocit v naprosté střízlivosti.

Pár dní po tomto prožitku jsem uviděla projíždějící tramvaj s jedinou reklamou, která říkala: „BŮH EXISTUJE“. A měla jsem jasno. Před obrácením jsem vnímala sebe sama jako ustrašenou bytůstku, neměla jsem důvěru k lidem, trápily mě obavy z budoucna, ze smrti. Člověk se musí spolehnout jen na sebe, co si neudělá, nemá. Já vám ukážu, co dovedu. V tomto ohledu jsem byla pyšná, ale pak jsem přijala Boží autoritu a hlavně jsem si uvědomila, že nejsem sama.

Jak jsi našla Rádio 7?

Po několika letech jsem se na akci History Makers setkala se členy týmu R7. Zvědavost mi nedala a oslovila jsem přítomnou redaktorku Bohdanku Medřickou, jestli by bylo možné nějakým způsobem spolupracovat. Tou dobou jsem žila v Praze a na sklonku svého studia jsem dostala skvělou příležitost dozvědět se více o rozhlasovém řemesle

▲ Karolína Vološinová

v elévském programu Českého rozhlasu. Moc mě to bavilo. Po státnicích jsem se domluvila v brněnské redakci Rádía 7 a zajela tam na návštěvu. Sotva jsem vkročila poprvé do budovy, uvnitř v srdci jsem věděla, že jsem doma. Strávila jsem tam celý týden a zdálo se, že jsme si oboustranně „padli do noty“.

Takže ses hned zapojila?

Naplnlo ještě ne, ale už na sklonku vysokoleškolských studií jsem Boha prosila, aby si mě použil pro svou službu. (Pokud vás něco takového napadne, předem si dobře rozmyslete, za co se modlíte – mohlo by se vám to totiž vyplnit ☺.) „Dělej, jak bys dělal Bohu.“ Věta z Koloským 3,23, která mi uvízla v paměti. Skutečně to žiju?

Začala jsem chodit do práce ve větší IT firmě, kde se ke mně přítomní nadřízení a kolegové zejména v obchodním oddělení chovali velmi přátelsky. Cítila jsem se tam dobře a vnímala jsem zájem a možnost rozvoje. V takové atmosféře, navíc s vidinou slibné kariéry v perspektivním oboru, chce přece pracovat každý! Ale počáteční zápal pro věc a vidina kariérních výšin v podobě zajištění, majetku, respektu okolí, vědomí toho, že jsem něco v životě dokázala, mě postupně opouštěla. Až jednou za mnou přišel šéf a zeptal

se mě: „Karolínó, proč chodíte do práce? Co je smyslem vašeho života?“

Odpověděla jsem, že z něčeho je třeba žít. „Je skvělé se těšit na kolegy a společnou práci prošípanou humorem. Smyslem mého života je ale udržet si vztah s Bohem a s lidmi v mém okolí a mít vlastní rodinu by bylo také super,“ pokračovala jsem. Šéf byl celkem překvapený.

A kdy jsi tedy změnila působiště a přestěhovala se z Prahy do Brna?

Nejprve mě Lída Matušková oslovila pro moderování pořadu *Momentky*. S radostí jsem tuto nabídku přijala a jednou měsíčně se začala podílet na vysílání, zdálky přes ZOOM. Přibližně po třech měsících se mi opakovaně zdál komiksový sen, jak moje kreslené, barevné srdíčko s nožičkami utíkalo po D1 z Prahy do Brna! Nechyběly ani biblické výjevy, jak lezu z loďky místo apoštola Petra a jdu po vodě za Ježíšem nebo jsem procházela jako Mojžíš po dně rozestoupeného moře. Viděla jsem kolem sebe jen ty děsivě vysoké vlny a věděla, že musím jít skrz úzkou cestičku na druhý břeh.

Zpocená jsem se probudila: „Jsem blázen? Mně už docista hráblo!“ Přemítala jsem nad tím, radila se s lidmi ve službě a odborníky, nechyběla modlitba. Nemohla jsem přestat myslet na práci v rádiu. Zavolala jsem jedné z redaktorek: „Já tomu nerozumím, jsem úplně mimo?“ Lucie: „Chceš náповědu?“ A já: „No daj!“ Lucie: „Včera se kolegyně Lída modlila za posilu rádia. Prosila za někoho, kdo má rád rádio a Pána Boha...“ „To mám být jako já?“

Byl to důležitý moment, ale ještě jsem se nerozhodla. Po čase jsme telefonovaly s šéfredaktorkou Katkou Hodecovou, jednalo se o nabídku pomoci s jedním projektem. Jen tak mimochodem jsem zmínila, že mám dojem, že mě Bůh volá do služby Rádia 7 na plný úvazek. Katka vyslovila památnou větu:

„Karoli, pokud tady neplácáme jen tak, přijed' do Brna.“ Tak jsem jela. Nedlouho potom následoval rozhovor s Lídou, ptala jsem se jí, jak to bylo s tou modlitbou za novou posilu do týmu. „Víš,“ řekla Lída, „od té doby, co moderuješ Momentky a poznáváme se hlouběji, se modlím konkrétně za Tebe, abys k nám nastoupila.“

Okolnosti směřující k životní změně se mi potvrdily i v rámci několika kázání. Jedno mělo titulke JUST DO IT! Prostě to udělej! Kazatel v něm odkazoval mimo jiné na list Jakubův, první kapitola, 22. verš: „Podle slova však také jednejte, nebudte jen posluchači – to byste klamali sami sebe!“ ☺

Jakub Lofítek

Kubo, jaká byla Tvoje cesta k Bohu?

Narodil jsem se v roce 1991 do úplně rodiny, necelé dva roky po sestře. Svě dětství i dospívání jsem prožil v Paskově, malém městě mezi Ostravou a Frýdkem-Místkem. Rodiče se nás snažili vést k Bohu, ke čtení Bible, ke společným i osobním modlitbám. Ve společenství církve jsme navštěvovali besídku, dorost a poté i mládež. Toto všechno z nás ale automaticky křesťany nedělá. Vlastně křesťany možná ano, ale ne následovníky Ježíše Krista.

První větší duchovní posun v mém životě nastal v 11 letech na jednom letním táboře.

▼ Kuba Lofítek

Byl tam s námi i jeden Angličan, vzpomínám si, že během posledního večera v závěru připojil i výzvu: „Kdo by chtěl pozvat Pána Ježíše do svého srdce, ať přijde dopředu“. Vystartovalo asi 5–6 dětí a mezi nimi k mému překvapení i já. Stalo se však něco zvláštního. Modlili se pouze vedoucí, dokonce nám potřeli čelo kapkou oleje a pak nám řekli, že jsme přijali Pána Ježíše a že si můžeme jít zase sednout. V noci mi to vrtalo hlavou a nechápal jsem to. Myslel jsem si, že pro to, abych přijal Ježíše jako svého Zachránce a Pána, se musím modlit hlavně já sám. Další den jsem přijel domů a oznámil jsem rodičům, že jsem přijal Pána Ježíše do svého života. Když se mě ptali, jak k tomu došlo, popsal jsem jim to a byl jsem vděčný, když se mě nakonec zeptali, jestli si myslím, že stačí, aby se za mě modlili druzí. Odpověděl jsem, že ne a oni na to, jestli se chci modlit já sám. Tak jsme si v jídelně klekli a já jsem pozval Pána Ježíše do svého srdce a prosil Ho, aby mi odpustil mé hříchy a očistil mě.

A co dál? Co puberta?

Abych byl frajer jako ostatní, zkoušel jsem kouřit, ale vnitřně jsem věděl, že je to špatné. Jednou jsem se z toho pozvracel a to byl díky Bohu konec mé cigaretové epizody. Začal jsem si více všimát i děvčat okolo sebe a také toho, že mám vnitřní touhu po intimitě, i když bych to tehdy takto nepojmenoval.

Jsem introvert a moje samotářská povaha a neschopnost řešit své problémy s někým dalším mě časem dovedly k závislosti. Téma sexuální výchovy se moc neprobíralo ani doma ani ve škole, tak jsem se začal vzdělávat sám – na internetu. Nicméně o něm platí to samé, co o ohni – je dobrým sluhou, ale zlým pánem. Objevil jsem internetové stránky s erotickým, později i pornografickým obsahem a ač jsem se vnitřně bránil si to přiznat, vypěstoval jsem si na tom postupem času závislost.

Nějakou dobu jsem žil ne dvojím, ale rovnou trojím životem – v církvi poslušný, ve škole nadaný, ale doma uzavřený a závislý na věcech, které mě ničily a vzdalovaly od Boha. Zhruba v 16 letech, při čtení Bible, mě oslovil novozákonní biblický text z Jakubova dopisu. „Mějte z toho jen radost, bratři moji, kdykoli upadáte do různých zkoušek. Víte přece, že zkoušení vaší víry přináší vytrvalost. Nechte však vytrvalost dozrát, abyste byli dokonalí a úplní a nic vám nescházelo.“ Klekl jsem si k posteli tak jako už mnohokrát předtím a zase v pláči jsem volal k Bohu a prosil Ho o odpuštění.

Tím se to zlomilo?

Necelý rok poté jsem se rozhodl jít ke křtu a začal jsem se více zapojovat do služby v církvi. Od roku 2009 jsem začal jezdit na MULTICAMP (mládežnické konference Křesťanských sborů). Na jedné z nich jsem se rozhodl využít služby duchovních poradců a jednomu člověku jsem svěřil své životní pády. Neodsoudil mě, naslouchal mi a modlil se se mnou. Od té doby jsem věděl, že mám za kým jít. Přiznat to Bohu byla jedna věc, ale jít s tím ven před nějakým člověkem a být otevřený bylo pro mě daleko těžší.

Bible mi potvrzuje, že jsem Boží dítě, že se na mě Pán Bůh dívá skrze Ježíše Krista a že má moc mě z mých pádů pozvednout.

Od května tohoto roku jsi v týmu redaktorů Rádia 7. Jak k tomu došlo?

Nemohu říct, že by to bylo moje vysněné povolání, ale čím více poznávám náplň práce redaktora a moderátora, a také tým spolupracovníků, přirůstá mi to víc a víc k srdci. Postupně se učím pracovat s redakčními programy, technikou ve studiích, ale také s vlastním dechem i hlasem. V Rádiu 7 před několika lety pracovala moje starší sestra Zuzka, ale v té době jsem o něčem

podobném nepřemýšlel. V průběhu let jsem Rádio 7 navštívil několikrát jako host a i přes trému to byly pozitivní zkušenosti. Zhruba před rokem a půl jsem začal intenzivněji přemýšlet o změně zaměstnání a taky se za to více modlit. Jednotlivé dílky skládačky do sebe začaly zapadat, když technik Dan Zeman vyvěsil v církvi, kam oba dva patříme, leták s nabídkou práce v Rádiu 7. Moje přemýšlení i modlitby začaly jít konkrétním směrem. Rozhodl jsem se na nabídku zareagovat a výsledkem je, že jsem součástí týmu. Beru to jako Boží vedení i velké pozhnání v jednom.

Klára Literová

Kláro, jak ses stala Božím dítětem?

Pocházím z Chlumce u Ústí nad Labem, z učitelské rodiny, a většina mého dětství byla spojena s obdobím komunistického režimu – omezení, strach, vězení i nespravedlnost, kterou na sobě pocítil nejcitelněji můj dědeček. Přesto jsem s maminkou vytrvale chodila do kostela a chtěla zjistit, zda to, o čem tu kněz mluví, je pravda. Časem jsem se dostala do společenství Církve bratrské, kde byl tehdy kazatelem Daniel Fajfr a kde jsem v osmnácti letech pochopila to, co jsem stále slýchávala: že Ježíš Kristus zemřel za nás lidi a že to platí i pro mne, pro mou osobu! A tehdy se mi otevřely dveře pro oboustranný vztah s Ním.

Ale cesta byla ještě dlouhá a potřebovala jsem hodně pracovat sama na sobě, řešit svou neklidnou povahu, nánosy své minulosti a hlavně jsem začala upřímně odpouštět. Během této doby jsem se vdala za velice milého a obětavého muže, který je mou velkou podporou (a kromě svého technicky zaměřeného zaměstnání se stará i o budovu Církve bratrské v Ústí nad Labem). Narodily se nám čtyři děti, které v sobě postupně probouzí obdarování pro svá budoucí zaměstnání a službu Bohu.

▲ Klára Literová

Spolupracuješ s Rádiem 7 externě při svém občanském zaměstnání. Co konkrétně děláš?

Od konce svého studia na ústecké univerzitě jsem učitelkou prvního stupně. Nejprve jsem učila ve dvou státních školách a po narození dětí jsem se rozhodla učit si je celý první stupeň doma v rámci domácího vzdělávání. Paralelně tomu začala u mladých křesťanských rodin vznikat touha po místní církevní škole. Dlouhá léta to jen tak probublávalo, nebyl, kdo by se toho ujal, až jsem se nakonec s důvěrou v Boží pomoc tohoto projektu chopila. A opravdu, po prvních peripetiích s úřady a hledáním vhodných prostor začala Křesťanská základní škola Karmel svou oficiální činnost 1. 9. 2018 (zřizovatelem je Sbor Církve bratrské v Ústí n/L). Škola byla vlastně takovým mým dalším dítětem a pečovala jsem o ni čtyři roky, ale pak jsem ji z různých důvodů předala dál. Škola propojuje zaměstnance a děti různých ústeckých církví, je mijsijním polem pro děti a rodiče z nekřesťanského prostředí; nechť si ji Bůh používá dál ke svým záměrům.

Jsem člověk, který se rád učí a tvoří. Baví mne kreativně pracovat s dětmi, propojovat výuku ve vzájemných souvislostech a spolupodílet se na utváření charakteru žáků. A tak to stále dělám. Mám to štěstí, že opět v křesťanské škole.

Co Tě propojilo s Rádiem 7 a povzbudilo ke spolupráci?

Ve směřování mého současného života mě především ovlivnil a povzbudil bývalý administrátor našeho sboru Pavel Pichot. Uvědomila jsem si, nakolik je pro mne v životě důležitá důvěra ze strany druhých pro to, co já dělám. Snažím se také růst ve víře a důvěře Bohu, v poznávání Jeho cesty pro můj život, abych dělala, co chce On, ne jen to, co je obecně dobré. Chci Bohu dávat prostor k proměně mého srdce. Je potřeba dávat Mu svůj čas, zůstávat s Ním v modlitbě s osobní přítomností nás obou a sytit se Jeho slovem v Písmu. V životě mě provází verše z Žalmu 37,4–5: „Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce. Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.“ Věřím, že Bůh uschopňuje člověka k věcem podle své vůle, kéž uschopní i mne zde.

David Kolenčík

Můžeš se prosím krátce představit?

Ahoj, jmenuji se David Kolenčík a pro Rádio 7 vzdáleně upravuji několik playlistů týdně. Je mi 17 let, jsem ve 3. ročníku na průmyslové škole s elektrotechnickým zaměřením. Bydlím v Poděbradech, kde chodím do Církve bratrské.

▼ David Kolenčík

Vyrůstal jsi v křesťanské rodině. Jaká byla Tvoje osobní cesta k Bohu?

Nepamatuji si neděli, kdy bych byl doma zdravý a nešel bych do sboru. Vzpomínám si, jak jsem dřív při bohoslužbě seděl vepředu na židličce a poslouchal jsem slovíčka pro děti nebo jak moje máma vedla „mimiškolku“ pro nejmenší děti a jejich maminky, kde jsme skrze tematické hry probírali různé příběhy z Bible.

O Bibli a Boha jsem se začal zajímat více do hloubky až v dorostu, kde na mě působila některá svědectví a programy a poprvé jsem začal zvažovat, že někdy budu chtít být pokřtěný.

Ve 14 letech jsem začal chodit na mládež a ještě jsme měli jednou za čas setkání nad Bibli s novým vikářem. Postupně jsme stihli probrat velkou část Starého zákona a před létem roku 2021 jsem se nechal pokřtít.

Čas plynul a najednou se u nás otevřel klub Awana, ve kterém jsem zapojený dodnes.

Jak ses dostal k práci se zvukem?

Ve sboru zvučím asi od roku 2017. Nebylo to vůbec těžké, stačilo zapnout mixážní pult a promítat text. Když jsme před více než rokem koupili do sboru digitální mixážní pult, začal jsem se o zvuk dost zajímat. A v době covidu, když jsme se nemohli scházet, jsem každý čtvrtek nebo pátek předtáčil bohoslužbu a poté jsem ji v sobotu stříhal.

A Tvoje první setkání s Rádiem 7?

Do Rádía 7 jsem se poprvé podíval v létě 2020. O dva roky později jsem v Brně strávil 2 týdny, kdy jsme byli ve škole uvolněni, abychom získávali praxi v nějaké firmě. Já jsem si vybral Rádio 7 a za ty dva týdny jsem poznal značnou část pracovníků rádía, viděl jsem, jak probíhá natáčení, úprava, míchání a trochu i příprava pořadů a jak se má starat o přístroje. Nejvíc mě však zaujalo upravování playlistů, což teď také pro rádio externě dělám.

Ukončení satelitního vysílání

Ve dvou předchozích číslech Antény jsme zmiňovali naše úvahy o ukončení dlouhá léta běžícího satelitního vysílání Rádia 7. Ke 30. září 2022 k tomu nakonec skutečně došlo. Celodenní program Rádia 7 tedy už na satelitu neuslyšíte, ale můžete ho i nadále poslouchat prostřednictvím internetu, některých kabelových sítí a na velké části území České republiky i přes letos spuštěné digitální rozhlasové vysílání DAB+.

Víme, že zastavení satelitního vysílání nepříjemně dopadá na některé (mnohdy dlouholeté) posluchače (a podporovatele), pro které byl satelit jediným způsobem příjmu Rádia 7. To nás mrzí.

Na druhou stranu význam satelitního rozhlasového vysílání během téměř dvaceti let od vzniku projektu celodenního (tehdy ještě česko-slovenského) vysílání Rádia 7 zásadně poklesl a v současnosti nepatří k běžným způsobům poslechu rádia u nás. Rádio 7 má snahu být věrné svému misijnímu poslání a zasáhnout svým poselstvím co nejširší okruh posluchačů z řad široké veřejnosti. V tomto ohledu se aktuálně jako výrazně efektivnější jeví právě DAB vysílání (a samozřejmě vysílání

na internetu). Vzhledem k našim finančním možnostem a nyní i skokovému nárůstu cen energií a s tím souvisejících služeb nejsme schopni udržet všechny vysílací výstupy (tedy internet, DAB i satelit). Opustit satelit tak bylo nejlogičtější volbou.

Celodenní program Rádia 7 můžete poslouchat prostřednictvím **internetu**, některých **kabelových sítí** a na velké části území České republiky i přes letos spuštěné **digitální rozhlasové vysílání DAB+**.

Uvědomujeme si, že na mapě České republiky jsou bílá místa, která DAB vysílání zatím nepokrývá. Situace s DAB pokrytím se sice vyvíjí (očekávané vyhlášení tendrů na nové DAB síť Českým telekomunikačním úřadem), ale poměrně pomalu. V tom jsme závislí na nabídce DAB operátorů, a proto zatím nemůžeme předložit konkrétní vyhlídky, která další území budou kdy DAB signálem pokryta. Posluchačům z těchto oblastí, pokud je pro ně naše vysílání důležité, tedy doporučujeme (jiná možnost ani momentálně není) zařídit si nějakým způsobem přístup k internetu (což je v dnešní době stejně běžné jako mít doma tekoucí vodu nebo elektřinu). Na rozdíl od satelitu a DAB to sice stojí nějaké poplatky, na druhou stranu tak zároveň získáte přístup k archivu pořadů a dalším zdrojům.

Daniel Zeman

▼ **Katka Vávrová s Blankou Ježkovou v pořadu Rozmarýna.**

” Život víry dává čtenářům
zažít krásu a rozmanitost
Kristova těla.

ŽIVOT
VÍRY TO ČTU

Petr Húšť
zakladatel
festivalu UNITED,
KřSb Vizovice

” Nacházím v něm povzbuzení
z příběhů konkrétních lidí.

ŽIVOT
VÍRY TO ČTU

Kateřina
Hodecová
šéfredaktorka Rádía 7
(TWR-CZ), BJB Brno

ŽIVOT VÍRY

mezidenominační
křesťanský měsíčník

To čtu.

INFORMACE A PŘEDPLATNÉ:

www.zivotviry.cz /   zivotviry
předplatne@zivotviry.cz / 284 841 922

” Život víry dělá poctivou
novinařinu.

Jiří Unger
tajemník ČEA,
ČB Praha 13

Tohle číst nemusím!

Máte pravdu. Vybrané články lze také poslouchat jako podcasty prostřednictvím platformy Spotify. Víte o tom?

Distribuční kanály časopisu:

Vydává Církev bratrská

Vychází 10x ročně, součástí vydání je bulletin CB

Informace a objednání na: distribuce.brana@cb.cz

BRÁNA

KŘESŤANSKÝ ČASOPIS

Dávání a naše finanční situace

Dávání je oblast, která k víře patří, protože se skrze ně víra projevuje. V rádiu si ji uvědomujeme dvojnásob, protože se nás týká nejen samotné dávání, ale zároveň jsme i příjemci dávání od druhých. Služba Rádia 7 je kompletně postavena na dobrovolných darech lidí, a to i přesto, že k nám občas část peněz „přípluje“ skrze nějakou organizaci. I v ní se totiž mohou sejít dary od dárců, kteří chtějí podpořit konkrétně tuto službu.

A protože jsme takto na darech kompletně závislí, vnímáme i různé turbulence, které se v podpoře rádia občas během roku projeví.

Jak jsem uvedl, dávání je specifická oblast života křesťana, a proto ji máme rozvíjet. Postupně se učíme vzdávat se kontroly nad něčím, co bylo naše, a důvěřovat druhým, že toho nezneužijí a naloží s našimi prostředky lépe, než kdyby zůstaly v našich rukou. Těch věcí, které se při dávání a skrze ně učíme, je mnoho. Je třeba dávat *dobrovolně*, protože to je základní předpoklad, abychom to mohli dělat z lásky. Učíme se dávat *radostně*, což zpočátku není vůbec lehké, přestože pro Boha je tento aspekt nesmírně důležitý. Učíme se dávat a *nic neočekávat* zpět. A i když se nám do této školy dávání někdy moc nechce, stejně nás to chce Pán naučit.

Třeba skrze současné okolnosti – jednou z nich je letos i válka a s ní spojená uprchlická krize. Najednou byla obrovská potřeba pomoci přímo na Ukrajině a taky bylo třeba postarat se o statisíce uprchlíků. Mám opravdu radost, jak naše společnost tuto krizi zvládla. Nejenom v prvních okamžicích, kdy bylo třeba jednat rychle, ale také to ustála dlouhodobě. Udržela na uzdě reptající hlasy a nedovolila, aby si z odporu k Ukrajincům na našem území

někdo udělal úspěšnou politickou kampaň. Věřím, že se Pánovo požehnání v naší společnosti projeví i pro tuto nezištnou štědrost.

A o štědrost v tomto případě šlo, protože spousta lidí dávala najednou víc, než kolik běžně dává, protože i všechny dosavadní objekty podpory přetrvávaly dál a bylo třeba je finančně zabezpečit.

I my v rádiu jsme potřebovali dál fungovat a jsme rádi, že naši podporovatelé povětšinou dávali něco navíc, místo toho aby jenom přeměřovali podporu, kterou dříve posílali nám. Díky vám za to. Nicméně i na příjmech rádia se tato krize částečně podepsala.

Další věcí, kterou jsme se skrze příliv utečenců učili, byl soucit. Už jsme nemuseli poznávat potřebné lidi jenom z fotek podvyživených dětí v Africe, ale i z příběhů lidí, kteří najednou žili kolem nás a často přišli o domov i své blízké. A tyto příběhy brnkaly na strunu našeho soucitu a dávání.

Další krize, která je výzvou našemu dávání, se naplno rozběhla během září. Strmý nárůst cen energií útočí na naše peněženky, na naše rodinné rozpočty, které musí zůstat udržitelné, a tak hledáme, kde ušetřit. Vidíme základní věci, bez kterých se neobejdeme, ale nejspíš nacházíme i ty, které jsou dobré, ale ne nezbytně nutné. A je před námi otázka: Je pro nás dávání základní, nezbytné, nebo ne? Kam ho zařadíme?

Co se můžeme v dané situaci naučit? Žít z víry a také dávat z víry. Možná se právě teď posunujeme od dávání z přebytku k dávání z nedostatku. A to je další úroveň štědrosti, protože dávání z nedostatku je vždy dávání z víry. Nejde ho dělat bez důvěrného vztahu s Bohem. Není založené na tom, že bychom

měli konkrétní pokyny od Boha nebo že bychom věděli, jak se bude situace vyvíjet, ani že je jisté, že všechno dobře dopadne. Je to celé založeno na tom, že známe Boha jako osobu, jako milujícího Otce, který je věrný a v každé situaci Mu na nás záleží.

To, co by v tomto čase mohlo hodně ovlivňovat naše dávání, je strach. Některé obavy jsou smysluplné, protože vedou k moudrému jednání. Ale někdy jde o strach, který nás paralyzuje, nikam neposunuje, nevytváří nic dobrého. Naopak nás může svádět k tomu, abychom se chtěli zabezpečit třeba tím, že podáme ruku zlu. Nebo nás přiměje starat se o sebe na vlastní pěst, bez očekávání, že Bůh bude mít své vlastní řešení. A děláme to paradoxně v době, kdy jsme se mohli konečně přesvědčit, že události vůbec nemůžeme mít ve vlastních rukou, v době, kdy nic nefunguje, jak jsme si představovali a nikdo nemá recept, jak situaci dostat do normálních kolejí.

V Bibli najdeme zapsaný příběh judského krále Chizkijáše, kterého se svými vojsky obléhal asyrský král Sancherib. Situace byla beznadějná, protože Asyřané dobyli všechny krajiny kolem, všechna judská města, nikdo se jejich několika set tisícové armádě nemohl postavit. A právě tuto beznadějnou situaci líčí Sancheribův nejvyšší číšník Chizkijášovým dvořanům a jeho lidu a vyzývá je, aby se vzdali a vydali se tak zlu, které se na ně z Asýrie přivalilo. A dělá to tak, aby to slyšel všechen lid a strachem zmalomyslněl. Chizkijáš měl velké obavy, ale nepodleh malomyslnosti. Místo toho se prostřednictvím proroka Izajáše ptá Boha, co má v dané situaci dělat. A Bůh plán měl. Pro Něho to nebyla neřešitelná situace. Boží anděl pobil 185 tisíc asyrských bojovníků a nakonec tohle obrovské vojsko odtáhlo.

Myslím, že je to cesta i pro nás, pokud máme obavy, že krize přidusí naši ekonomiku a rodinné rozpočty tak, že nebudeme moci přežít, že už nebudeme moci dávat potřebným a na Boží dílo. Zkusme s tím přijít před

Boha a ptát se Ho, jestli je zaskočen stejně jako my nebo má svá řešení.

A teď už krátce k naší konkrétní finanční situaci v rádiu. Vyúčtování za loňský rok vždy zveřejňujeme v jarním vydání Antény, tak teď spíše aktuální informace o tomto roce a výhled do roku příštího.

Největší položku našeho nákladového rozpočtu stále tvoří mzdy zaměstnanců (v současné době 13,2 úvazků), kteří připravují program Rádia 7 (týdně připravujeme více než 50 premiérových pořadů), zajišťují techniky a moderátorsky celé nepřetržité vysílání Rádia 7 a chod organizace.

Kromě provozních nákladů, které v posledních měsících roku výrazně navýší ceny energií, zůstávají velkou položkou poplatky poskytovatelům vysílání. Do letošního roku to byly především poplatky za satelit. V únoru letošního roku jsme začali vysílat také přes DAB (digitální rozhlasové vysílání). Pokrytí letošních nákladů na poskytovatele DAB (cca 1,3 mil. Kč) se podařilo již v předstihu zajistit pomocí projektů podaných na TWR-Europe, Strategický nadační fond a Fórum křesťanských dárců. I s těmito příděmi získanými prostředky byl náš rozpočet na konci letošního září v milionovém schodku.

Protože velkou část nákladů poskytovatelů DAB tvoří energie, promítá se do ceny na příští rok i současná energetická krize, a tak se tato cena bude pohybovat kolem 2,3 mil. Kč. Zčásti by nám v jejím financování měla pomoci úspora z ukončeného satelitního vysílání. To se uzavřelo v září tohoto roku a roční poplatky poskytovatelům byly cca 450 tis. Kč. Další prostředky na toto nepředvídané navýšení rozpočtu sháníme a chceme oslovit i vás, naše posluchače. Jestli stejně jako my vidíte DAB vysílání jako skvělý nástroj k nesení evangelia, který by měl pokračovat i v příštích letech, podpořte jej.

Luděk Brdečko

Máme pro vás dárek

Toho jste si už při otevření obálky asi všimli. Přemýšleli jsme, jak vám přiblížit a dát na jevo zájem a poslání Rádia 7, totiž být vám co nejbliž. Dárek by neměl symbolizovat věc, ale vztah, a doufáme, že kalendář tuto myšlenku snad vyjadřuje...

Chceme vám poděkovat za vaše modlitby, slovní i finanční podporu, poslech pořadů i za to, že vysílání používáte ať už k osobnímu růstu anebo k evangelizaci. To je naše skoro každodenní modlitba na společných poledních setkáních: *Bože, dej, ať je celá tahle práce Tobě k slávě a lidem k užitku...*

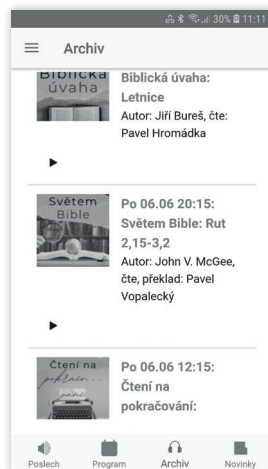
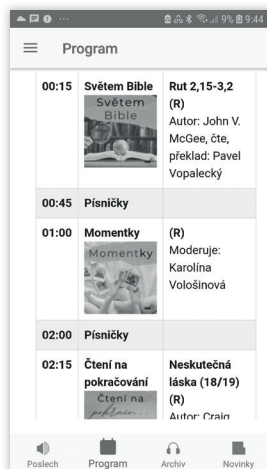
Fotografie Vratislava Hnátko (www.cesty-svetla.webnode.cz) jsme doplnili citáty z jednotlivých pořadů anebo taky povzdechy našich moderátorů 😊. Snad vás v příštím roce budou inspirovat anebo vás aspoň trochu pobaví.

A ještě upozornění. Až odtrhnete první stránku, nevyhazujte ji celou – podle linky z rubové strany si můžete ten krásný vers odštípnout a použít jako záložku do Bible nebo rozečtené knihy, aby vám připomínala to důležité.

Nová aplikace – hleďte na Obchod Play Rádio 7

Poslech přes mobil vám výrazně usnadní nová aplikace pro Android, za kterou velmi děkujeme Josefu Kohoutkovi.

Vzácný dar

Modlitba je dar. Výsada a příležitost. Místo, kde vždycky můžeme vyjádřit všechno, co nás tíží i těší, co nám leží v hlavě, na srdci i v žaludku.

Na druhé straně – Bůh všechno ví. Nepotřebuje, abychom Ho informovali o tom, co se děje, nepřekvapíme Ho, nezaskočí Ho žádný náš hřích.

Tak PROČ SE MODLIT?

Protože jenom ve vzájemné komunikaci, ať už slovní nebo mlčenlivé, se děje VZTAH.

Modlitba je proto jedním z pilířů práce Rádía 7. Každý den se v poledne scházíme a po krátkém shrnutí informací a novinek toho dne se skláníme před Bohem. Vyjadřujeme Mu lásku, úctu a vděčnost za všechno, co z Jeho milosti máme a prožíváme a prosíme za to, aby nás v práci vedl, inspiroval, chránil před zbytečnými chybami a poželhal celému našemu snažení.

A jsme moc rádi, že nejsme v modlitbách za ovoce práce Rádía 7 sami. Víme, že se mnozí modlíte s námi, protože i vy jste si mockrát sáhli na staré a osvědčené „bez Božího pozhánání marné naše namáhání“.

Chcete-li, přidejte se i teď! Je několik věcí, které z našeho modlitebního seznamu nemizí...

- Prosme našeho velkého Boha o finanční přikrytí. Rádio 7 je existenčně závislé na štědrosti a podpoře dárců, kterým tento způsob zvěstování evangelia leží na srdci. Schodek v rozpočtu je zatím stále v řádu statisců...
- Prosme za moudrost pro všechny, kteří se podílejí na přípravě pořadů; kěž mají potřebnou citlivost na Boží vedení, biblické poznání a odvahu říkat pravdu v milosti a lásce.

- Prosme za ty, kteří Boží lásku ještě osobně nepoznali, aby je Bůh přivedl k poslechu a pokání, které Bůh vždy korunuje odpuštěním a darem nového života.
- Prosme za nové spolupracovníky, moderátory, redaktory, techniky, kteří by měli tuto práci v médiích na srdci a zároveň děkujeme za ty stávající, už osvědčené.
- A znovu k financím: prosme za lidi ochotné podpořit DAB vysílání. Zdražování energií má přímý vliv na zvýšení cen. Více se dočtete v článku Ludka Brdečko na jiném místě Antény.
- Téměř denně se modlíme za ukončení válečného konfliktu na Ukrajině, za ukončení všeho utrpení a mučení, o kterém se denně dozvídáme ze zpravodajských médií. Bůh může udělat daleko víc, než za co se modlíme...
- Prosme za církve v ČR, aby chtěla a uměla sdílet bohatství, které sama poznala a přijala.

Jsme vděční za vaše modlitby a přimluvy za naši práci, za Rádio 7. A pokud víme o vašich zápasech, modlíme se i my za vás.

Kateřina Hodecová

Možnosti poslechu Rádía 7

Internet – www.radio7.cz

DAB – hleďte **Rádio 7**

Některé kabelové sítě – hleďte **Rádio 7**

Glosa Petra Rause

Od zří můžete v programu Rádia 7 slýchat nový pořad. V pár minutách nabízí zastavení u současného dění s přesahem k biblickému poselství. Pokud jste tuto relaci ještě neslyšeli, tady je přepis jednoho dílu.

Ceny energií zamířily raketově vzhůru. Kde to skončí? Budu na to mít? V lidech roste strach. Co s námi bude?

Nedávná demonstrace na Václavském náměstí to docela zřetelně ukázala. Lidé se skutečně bojí budoucnosti. Odvykli jsme nejistotě, snadno a rychle ztrácíme půdu pod nohama.

Byli na Václaváku i křesťané? Nevím, já tam nebyl, troufnu si ale povědět, že i tam by se našli. Strach plíživě prorůstající naší společnost a spolehlivě živený mediálními manipulátory získává sílu.

Jako křesťan ale cítím potřebu se ptát: Je to tak dobře? Co by nám řekl Pán Ježíš? Byli Jeho učedníci také tak vystrašení? Měli by proč, doba byla daleko nebezpečnější než ta dnešní! Čím více se blíží závěr Kristova pozemského života, tím víc byli všichni ohroženi. Ohroženi na životě. Báli se?

Ano, báli. Báli se nepřátel, báli se i okolností. Bible o tom mluví velmi otevřeně. Mluví ale i o tom, že jim to Pán Ježíš vyčítal, třeba tenkrát, když k nim přišel po rozbourené hladině Galilejského jezera. Důvod jejich strachu neviděl ani tak v okolnostech, jako v jejich nízké důvěře v Jeho ochranu.

Podobně je to s námi. Nejen učedníkům a ostatnímu zástupu tehdejších posluchačů, i nám do našich dnešních dní a do naší současné situace zní jeho povzbuzení: *Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm*

a tělo víc než oděv? Pohlédte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděh jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? Nemějte starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.

Máme v nebi Otce a On ví, čeho je nám třeba. Nezapomněl na nás, je s námi. I dnes a tady.

Je ale rozumné spolehnout se na výzvy, které zněly do úplně jiné situace a odlišné doby? Nebyla by to bláhovost?

Proč by měla být? Je snad Pán Ježíš dnes jiný než tenkrát? Ztratil snad svou moc? Rezignoval na své království? Nic takového. Bůh vždycky byl a dodnes je věrný svým slibům. Když něco řekne, myslí to vážně a pokud to následně změní, je to vždycky jen k lidskému dobru. Tak to alespoň v Bibli nacházíme opakovaně.

Stará se ale o ceny energií? Není to pod Jeho rozlišovací schopností?

Jak by mohlo být! Vždyť ani jeden z vrabců nepadne na zem bez dopuštění nebeského Otce. Jak by mohl zapomenout na člověka, kvůli kterému se na Golgotě vzdal sám sebe? To samozřejmě neznamená, že Bůh ceny energií sníží, možná bude jen mírná zima, možná se změní něco, co nás dnes ani nenapadne, nevím. Nemusí to ani znamenat, že my nebudeme muset nic měnit na způsobu

svého života, spíš bych čekal opak. Zvykli jsme si žít způsobem, který našemu prostředí i lidem zjevně škodí. V minulosti se už víckrát stalo, že Pán Bůh svůj lid učil a formoval právě obtížnými situacemi. Ve výsledku to bývalo církvi i lidstvu k prospěchu. Ať už to ale bude jakkoli, vím, že máme v nebi dobrého Otce, který se o nás nějak postará. To je mi nejjistější garancí mé budoucnosti.

Glosu Petra Rause vysíláme každé úterý v 10:45, reprízu naladíte v pátek v 16:00.

▼ Luděk Brdečko *natáčí Sváteční slova* s Karlem Fridrichem

▼ *Takto nějak vypadal workshop s Karlem Řežábkem o komunikaci v týmu.*

Kontakty

Web: www.radio7.cz

FB: www.facebook.com/radio7cz

Instagram: [radio7cesky](https://www.instagram.com/radio7cesky)

YouTube: [kanál radio7cesky](https://www.youtube.com/channel/UC...)

Podcast: [Spotify](https://open.spotify.com/...), [iTunes](https://itunes.apple.com/...), [Google podcast](https://www.google.com/podcasts/...)
a další pod názvem Pořady TWR a Rád-
dia 7. Vybrané pořady mají i svůj vlastní
samostatný podcast.

E-mail: radio7@radio7.cz

Telefon: 515 535 487

3. Janova 13

Pořád to opakujeme, ale pořád je to pravda: Jsme velmi vděční za vaši podporu, za to, že nám píšete své postřehy a připomínky k tomu, co slyšíte v pořadech a taky občas přidáte i něco ze svého osobního života.

Před covidovými omezeními bývalo dobrým zvykem čas od času nasednout o víkendu do auta a doslova vyjet ze zajatých kolejí rozhlasového stereotypu do terénu – za vámi do vašich sborů a společenství. Každý z redakce vám potvrdí, že setkání tváří v tvář nic nenahradí a že je to pro naši (často osamocenou práci) velice důležité. Věříme, že nastal čas tento zvyk obnovit a tak bychom rádi za vámi přijeli tam, kde vy jste doma. Už apoštol Pavel popisoval požehnání ze vzájemného setkání v 1. kapitole svého listu do Říma: *Toužím vás spatřit, abych se s vámi sdílel o některý duchovní dar a tak vás posílil, to jest abychom se spolu navzájem povzbudili vírou jak vaší, tak mou.* Rádi posloužíme kázáním, svědectvím o Božím jednání v našich (nejen) rozhlasových životech, slovíčkem pro děti; nabížíme také semináře na téma Jak připravit a účinně sdílet své osobní svědectví anebo seminář rétoriky a dobrého mluvního projevu. Přizpůsobíme se vašim potřebám.

V Lk 10,2 se píše, že „žeň je sice hojná, ale dělníků málo“ a bez vás jsme nahaní. Rádio 7 má sloužit lidem a svými pořady šířit zvěst o Ježíši Kristu, Jeho oběti a vysvobození od hříchu a povzbuzovat v životě s Ježíšem malé i velké. Svědectví jsou proto pevnou součástí programu vysílání – ale bez vás to nepůjde. Nemůžeme si je vymýšlet, svědectví jsou přímo závislá na ochotě jednotlivců sdílet s druhými svou životní cestu a popsat vztah s Bohem. Využijte možnosti povědět ostatním prostřednictvím vysílání rádia, co

pro vás život s Kristem znamená. Jak vás přijetí Krista a odpuštění hříchů formovalo, co to změnilo? Pravdivé životní příběhy jsou často tím prvním, co lidi zastaví a přiměje přemýšlet o sobě, o životě, o Bohu, o změně a naději...

Pokud nevíte, jak na to, rádi vám pomůžeme. Buď přímo na semináři, který nabízíme, a nebo osobně; stačí napsat nebo zavolat. Nahrávat pak můžeme u nás ve studiu, anebo – pokud dáte dohromady sedm (a více) stačtečných, rádi s mikrofonem zajedeme i k vám.

Rádio se svým vysíláním dostane k lidem, ke kterým často není možné fyzicky jít nebo o nich jednoduše nevíme. Často od jednotlivců, kteří do programu Rádia 7 přispěli svědectvím, nějakou úvahou, rozhovorem, slycháme, že jsou překvapení, kolik lidí z jejich okolí tu nahrávku slyšelo a kolik to dalo prostoru k rozhovorům. Každý může být nástrojem Boží milosti, jen to chce trochu odvahy. Tak do toho...

Kontaktujte nás e-mailem radio7@radio7.cz. Rádi se s vámi setkáme buď u vás nebo zveme také k nám. V titulku uvedený verš vám budiž srdečným pozváním...

Karolína Vološinová

Kontakty do živého vysílání

E-mail: studio@radio7.cz

Telefon: 515 535 485

SMS: 608 566 773

Výběr z dopisů

Poslouchám vaše rádio od rána do večera, většinu pořadu slyším dvakrát, některé i třikrát. Od malička jsem vychováván v římskokatolické církvi, každou neděli jsem chodil do kostela a jednou za měsíc ke zpovědi cca do 20 let. Když mi bylo 25 let, začal jsem číst pravidelně Bibli, každý den aspoň půl hodiny a někdy i více, cca za půl roku jsem ji přečetl celou, ale neměl jsem z toho nic, nerozuměl jsem jí. Říká se, že Bible je složité čtení a je mi jasné, že Pán Bůh nemusí hned každému dát pochopit její význam. Nevěděl jsem, co s tím, tak jsem si řekl, že ji budu číst pořád dokola a třeba se Pán Bůh nade mnou smiluje a ocení alespoň snahu. Po nějaké době jsem onemocněl vážnou nemocí a musel jsem čtení přerušit, po uzdravení jsem zase pokračoval ve čtení. Ve 32 letech se nemoc vrátila a musel jsem znovu přerušit čtení. Teď je mi 34 a díky nemoci, co jsem prodělal, mám zničené klouby a oči a čtení je pro mě velmi namáhavé. Tak už jen poslouchám vaše rádio.

Strašně moc mě zaujaly vaše příběhy o uzdravení. Já se modlil, když jsem byl zdravý a teď taky, prosím Boha o uzdravení, ale prostě mi to asi nejde.

Chtěl bych vás tedy moc poprosit, jestli byste se za mě mohli modlit, abych byl zdravý? Věřím, že tam máte lidi, co jsou asi vůči Pánu Bohu více citliví, protože já se modlím, prosím a pořád nic.

Jakub

Právě jsem vám poslala svůj dar. Měla jsem to na srdci už pár dní. Není to poprvé, ale nikdy jsem nechtěla, abyste mi odpovídali nebo poděkovali. Konečně mi přišlo nějaké vyúčtování vdovského důchodu, tak se poděluji.

Koupila jsem si DAB rádio, abych vás mohla poslouchat. Na mobilu to bylo špatné, po malých intervalech se vypínal, špatný zvuk. Dříve to nebylo možné, můj muž nechtěl slyšet nic duchovního.

Denně jsem poslouchala Dvojku, ale vy jste mi ji 100% nahradili. Je úžasné vás poslouchat, nejvíce miluji svědectví – příběhy ze současnosti. No, přiznávám, že některou hudbu vypínám. Ale to je vzhledem k mému věku – 77 let – snad omluvitelné.

A včera jste mě fakt potěšili. Poslouchala jsem *Písničky na přání* – a moc jsem si přála jednu píseň od Pavla Helana. No a než jsem se k vám doklikala, už byl skoro konec. Jaké bylo ale moje překvapení, když v následujících minutách tato píseň zazněla. To nebyla náhoda, že? Až mně vyhrkly slzy vděčnosti.

Nějak jsem se rozepsala, tak už končím.

BŮH JE S NÁMI, AŽ SE DĚJE COKOLIV.

Věra

Především bych vám ráda z celého srdce poděkovala za možnost si vás naladit na DAB. Od chvíle, kdy jste zahájili své vysílání, prakticky neposlouchám jinou stanici. Všechny pořady, jak slovesné, tak hudební, mne velmi zajímají. Myslím, že by možná bylo hloupé, abych je všechny vyjmenovávala.

Alespoň se o některých zmíním:

Kompas, Klika, Kudy kam... a to ještě nejsem zdaleka u konce výčtu. Také hudební pořady mne velmi zajímají, zkrátka, je stále co poslouchat a čemu naslouchat.

Ráda bych ještě zareagovala na **Listárnu**. Týkalo se to modlitby pro pana Jakuba, jehož příběh jste nastínili. Je mi velmi líto, že pan Jakub je asi docela nešťastný a bezradný. Mám na mysli jeho modlitby za uzdravení. Mám takovou zkušenost, že ne vždy se naše přání splní, a to platí i v případě uzdravení jak nás samých, tak našich bližních, za které se modlíme.

Ráda bych nabídla jistou možnost, která by panu Jakobovi třeba pomohla otevřít i jiné obzory. Protože mám handicap, jsem nevidomá, naprosto chápu jeho problém, pokud jde o čtení, na které byl dříve denně zvyklý. Možná mu není známa skutečnost, že existují tzv. zvukové knihy, audio časopisy atd. Na různých nosičích (cd, flash disk). Vím o možnosti půjčovat si knihy na cd. Jedná se o knihovny s křesťanským zaměřením, které nabízejí opravdu velké množství knih, časopisů, přednášek, kázání...

Kdybyste měli zájem, ráda poskytnu kontakt na kompetentní osobu, která by mohla zprostředkovat samotné půjčování.

Přeji vám hojnost Božího požehnání, hodně vděčných a pozorných posluchačů a ať se vám s Boží pomocí vaše práce daří také k vaší spokojenosti.

Milena

Moji milí v Rádiu 7,

díky za vaše vysílání. Stali jste se mými nejlepšími přáteli hned po Pánu Ježíši. Proto se na vás obracím s prosbou o pomoc s jedním nápadem, který možná není jenom můj. V mé skromné křesťanské knihovničce mi padl zrak na knížku od Dereka Prince: Modlitba a půst mění dějiny. Tam se píše, jak v nedávné minulosti nejen v USA, ale i v jiných zemích po vyhlášení dnů půstu a modliteb Bůh mocně zasahoval v dějinách těch zemí.

A tak mi moc leží na srdci připomínat tyto skutečnosti křesťanskému světu. Hned mě napadla válka na Ukrajině. Ale pro Ukrajinu to nemůže být cesta, protože oni se musí bránit každý den a nemohou si dovolit pauzu ještě veřejně vyhlásit. To bychom příští den měli ruské tanky na dostřel z praku.

Ale říkáme-li, že Ukrajinci bojují za nás, neměli bychom se za Ukrajinu modlit efektivněji? Nějak sice nemám víru, že by oficiální představitelé valné většiny zemí vyhlásili společný den půstu a modliteb, ale Kristova Církev by to měla dokázat.

Možná by s tím měl někdo začít. Což tak TWR? Nechcete to zkusit?

Na další dny z vámi se těší 80letá

Helena

Píšu jen pár řádků, které nemají žádný hluboký obsah, ale jen krátké sdělení. Minulý týden proběhl na Vsetíně ukrajinsko-český koncert Pavla Helana. Dobře jsem to věděl, že to je ve středu 20. 4. v 18:00 a těšil jsem se na koncert, na setkání s přáteli z jiných společenství i s uprchlíky z Ukrajiny. Jenže...

Protože byly Velikonoce a nějaké volné dny a nějaké pracovní povinnosti v sobotu, nějak se mi popletly dny. A tak s prvním pracovním dnem jsem si myslel, že je pondělí – ale bylo úterý. Tak se stalo, že jsem ve středu ráno ve vašem vysílání zaslechl: A dnes večer na Vsetíně proběhne v kostele ČCE koncert Pavla Helana – zjistil jsem, že už je fakt středa a sám sobě se zasmál ☺.

Koncert byl moc pěkný a viděl jsem i slzy v očích Ukrajinců, když Pavel zpíval jejich písně. Snad i dobrovolně vstupné v téměř plném kostele přineslo nějakou pomoc. Díky vysílání a informacím o akcích jsem o koncert nepřišel.

Jak je dobré, že vysílání obsahuje i praktické informace ☺, například co a kde... nebo který je den.

Pavel

Tahle zpráva je pro manželé Medřické. Víceméně pro Bohdanku. 8. srpna totiž byly **Momentky**. Nebudu teď popisovat úplné detaily, ale v tu dobu jsem prosil Boha o něco nového do života. Moc jsem to potřeboval. V nějaké oblasti svého života jsem padal velmi prudce ke dnu.

A najednou při vyprávění Bohdanky o „semaforu“ mi to vše docvaklo! Přestal jsem žít v soukromí stejně, jako jsem se prezentoval na veřejnosti...

Obvyčejné momentky od Bohdanky a Ondry si Bůh ohromně použil k nastartování něčeho nového... Někdy později napíšu celé to svědectví. Byl to totiž zázrak!

Dnes jsem si konečně mohl poslechnout ty **Momentky** znovu a potvrdit si to. Proto to píšu až teď. Píšu to i pro povzbuzení Bohdanky, že to není jen mluvení do zdi v rádiu, ale výsledek tam je. Já jsem jedním z nich.

Aleš

Ráda bych vám touto cestou opět po několika letech poděkovala za vaše vysílání. Nejčastěji si vaše rádio pouštím u vaření, žehlení a je to vždycky pro mě vlastně moc příjemný odpočinek a věc, na kterou se moc těším. Za ta léta jsem ve vašem rádiu slyšela mnoho krásných povzbuzení, které jsem s vděčností předala dál a ta udělala službu a radost zase jinde. Každému z vás, kteří se podílíte na tom, aby to „v rádiu šlapalo“, trávíte tam jistě mnozí z vás nemálo času, ze srdce děkuji. Hodně věcí jsem za ta léta slyšela přesně a velice trefně do mé aktuální situace, ať už šlo o napomenutí nebo povzbuzení, útěchu.

Přemýšlela jsem, co bych vám všem do rádia popřála, napsala... no přilítla mi po chvíli živě vzpomínka na četbu, kdy jsem si včera četla zrovna z knížky Boženky Jehličkové o sirotčinci ve Chvalech, tak jsem si šla knížku otevřít a „zasvítilo na mě to“, co kopíruji a s práních všeho dobrého posílám k vám.

Iva